

РЕШЕНИЕ

№ 10

гр. Луковит , 12.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЛУКОВИТ в публично заседание на двадесет и девети декември, през две хиляди и двадесета година в следния състав:

Председател: ВЛАДИСЛАВА А.
ЦАРИГРАДСКА

при участието на секретаря И.Г.Д.
като разгледа докладваното от ВЛАДИСЛАВА А. ЦАРИГРАДСКА
Административно наказателно дело № 20204320200277 по описа за 2020
година

Производството е по реда на чл. 59 ЗАНН.

Образувано е жалбата на К. А. В. от с. Ъ. срещу Наказателно постановление №77/01.10.2020 г., издадено от кмета на Община Л., с което му е наложена глоба за нарушение на Наредба №1 за опазване на обществения ред на територията на Община Л..

В жалбата се правят оплаквания за незаконосъобразност, неправилност и необоснованост на НП, като се оспорва установената фактическа обстановка и се иска отмяната на оспорения санкционен акт.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява, представлява се от упълномощения адв. Р.М., който поддържа жалбата, сочи доказателства – двама свидетели. В хода по същество пледира за отмяна на НП по подробни съображения, изложени в писмено становище. Счита, че е не е доказано извършване на нарушението, тъй като няма доказателства за конкретното ниво на шума, както и за авторството от страна на жалбоподателя при липса на данни за това как неговото поведение е било свързано с озвучителната уредба. Отделно счита, че полицейските служители са били длъжни първоначално да предупредят присъстващите да преустановят шума и едва след това да пристъпят към съставяне на АУАН. Възразява, че санкцията, предвидена с наредбата, не отчита икономическите и социални условия в общината и затова се явява прекомерно тежка за жалбоподателя. Претендира разноски – адвокатско възнаграждение в размер на 100.00 лева, доказано с разписка в договора за правна защита.

Въззиваемата страна – Община Л., се представлява от пълномощника адв. А.А., който оспорва жалбата и счита същата за неоснователна.

Въз основа на събраните по делото доказателства – показанията на свидетелите И.Т. и М.И. (полицейски служители), Н.С. и Е.А. (доведени от жалбоподателя), писмените – АУАН, справка от Националната система 112 и разпечатки от същата, веществените доказателства – звукозапис от системата 112, се установи следното.

По фактите:

На 12.09.2020 г. в дом на ул. "А.С." № * по обяд започнало тържество по повод рожден ден, в което участвали 7-8 роднински семейства. По този повод имало озвучаване от музикална уредба с тонколони, поставена в двора на къщата.

Вечерта в 23.17 постъпило първото обаждане от гражданин на телефона за спешни повиквания 112 с оплакване от силна музика, идваща от домашен адрес на същата улица с продължителност от през деня. Сигналят бил предаден на оперативната дежурна част на РУ Луковит.

В резултат на сигнала около 23.55 часа полицейски екип от РУ Луковит – свидетелите И. В. Т. и М. А. И. посетил с. Ъ., общ. Л.. Движейки се по ул. "А.С." през прозорците на служебния автомобил свидетелите чули силна музика от озвучителна уредба и установили, че източникът на шума е в двора на къщата, находяща се на № *.

С паркиране на автомобила отпред музиката спряла. Полицаяте установили, че в двора има много хора. В хода на проверката присъстващите съобщили, че имат семеен повод за празнуване – рожден ден. Полицейските служители попитали кой отговаря за празненството и за музиката. Жалбоподателят К. А. В. се представил, след което му била поискана личната карта и свидетелят И.Т. – младши инспектор от РУ Луковит, съставил срещу него процесния АУАН №65/12.09.2020 г., за това, че използва озвучителна уредба, с която нарушава нощната тишина на съгражданите си за времето между 21.00 и 05.00 часа в почивен ден, с което нарушил чл. 4, т. 1 от Наредба №1 на Община Л..

Нарушителят подписал акта без възражения, като получил и препис от същия.

Въз основа на акта срещу жалбоподателя И.Г., кмет на Община Л., издал обжалваното Наказателно постановление №НП-77/01.10.2020 г., с което са възприетите фактите, установени от актосъставителя. Квалификацията на нарушението е допълнена с посочване на конкретното предложение от нормата и пълното наименование на нормативния акт, а именно чл. 4, т. 1, предл. 4-то от Наредба №1 за опазване на обществения ред на територията на Община Л. и на основание чл. 73, т. 1 от същата на Красимир Велинов е наложена глоба в размер на 500.00 лева.

По доказателствата:

Главният факт – наличието на озвучаване в 23.55 часа, се установява от показанията на очевидците – полицейските служители И.Т. и М.И., които са възприели непосредствено озвучаването и силата на шума, доловим на десетки метри. Същите обстоятелства заявяват и доведените от жалбоподателя свидетели С. и А., които са били участници в семейното тържество, което според показанията на последната започнало още по обяд. И двамата признават, че имало музика от озвучителната уредба, но „не била силна“. чиито за установен от показанията на св. М. и св. К., които съответстват на писмените доказателства, а така също и на вещественото доказателство – запис от тел. 112, възпроизведен в съдебно заседание, в който се съдържат 5 обжалвания от граждани в рамките на продължителен период от време – от 13.42 часа до късно вечерта с едно и също оплакване – силна музика от хотела, която ги смущава.

Съдът не се довери на версията, поддържана от свидетелите, доведени от жалбоподателя, че озвучаването било предизвикано от домакина – М., защото проверяващите полицаи са попитали кой е отговаря за събитието, в отговор на което жалбоподателят сам им се е представил без да направи каквито и да било възражения.

По правото:

Въз основа на коментираните доказателства, съдът прие, че **К. А. В. е извършил нарушението**, което е описано в АУАН и НП, а именно, че е възпроизвеждал музика чрез озвучителна уредба в 23:55 часа на улица в с. Ъ..

Това деяние е квалифицирано като нарушение на чл. 4, т. 1, предл. 4-то от Наредба №1 за опазване на обществения ред на територията на Община Л. и на основание чл. 73, т. 1 от същата на жалбоподателя е наложена глоба в размер на 500.00 лева.

Съдът, извършвайки служебно цялостна проверка за законосъобразност на НП, прие, че същото противоречи на закона, поради следното.

Решаващият съд в административнонаказателното производство осъществява пряк правораздавателен контрол на оспореното наказателно постановление. Заедно с това съдът има правомощие (право и задължение) да осъществи и косвен (инцидентен) съдебен контрол за законосъобразност на подзаконовият нормативен акт, въз основа на който е издадено наказателното постановление.

Това правомощие произтича от принципа на независимост на съда и подчинението му само на закона. Този принцип има два аспекта – организационен, гарантиращ, че никой друг орган не може да влияе при решаване на делата, както и функционален аспект, гарантиращ, че съдът решава делата като се съобразява само със закона, а с другите правни актове – само ако самите са съобразени със закона. Функционалният аспект на независимостта задължава съда при противоречие между закона и какъвто и да е друг акт, съдебното решение да бъде основано на закона (подробно вж. **Лазаров, К.** Косвеният контрол на наказателния съд за законосъобразност на административните актове, Известия на Института за правни науки на БАН. Т. XXIV (1970), достъпно на адрес <http://www.sadebnopravo.bg/biblioteka/2020/11/29/->; **Дерменджиев, И., Костов, Д., Хрусанов, Д.** Административно право на Република България, Обща част, Сиби, 2012, стр. 286-287).

В рамките на горните правомощия настоящият състав на съда достигна до извод, че нормата на чл. 4, т. 1, предл. 4-то от Наредба №1 за опазване на обществения ред на територията на Община Л. е незаконосъобразна, тъй като е приета от некомпетентен орган – общинския съвет. Съображенията за този решаващ извод са следните.

Законодателната дейност на общинския съвет произтича от чл. 8 ЗНА и чл. 21, ал. 1, т. 23 и ал. 2 ЗМСМА. Съгласно чл. 8 ЗНА всеки общински съвет може да издава наредби, с които да урежда съобразно нормативните актове от по-висока степен *неуредени* от тях обществени отношения с местно значение. По силата на чл. 21, ал. 1, т. 23 ЗМСМА общинските съвети са овластени да решават въпроси от местно значение, които не са от *изключителната компетентност на други органи*.

От горните законови норми следва, че компетентността на общинския съвет е да регулира обществени отношения, които не са уредени със закон и които са от местно значение.

Наредба №1 за опазване на обществения ред на територията на Община Л. е приета с Решение №530/16.05.2019 г. на Общински съвет Л. (наричана по-нататък Наредба №1)

В чл. 1 от Наредба №1 е определен нейния предмет на регулиране: обществените отношения, свързани с реда, условията и специалните изисквания за осигуряване на обществения ред, *опазване на собствеността, чистотата и околната среда* на територията на Община Л., с оглед осигуряване на условия за спокойствие, сигурност, труд, отдих и *здравословна жизнена среда* на гражданите и защита на техните права.

Нормата на чл. 4, т. 1 от Наредба №1, гласи: „*За осигуряване на обществения ред, спокойствието и почивката на гражданите се забранява:*

1. Високо говорене, пеене, свирене, ползване на озвучителни уредби, апарати и системи, форсиране на автомобили или мотоциклети и други дейности от битов и стопански характер, както и създаване по какъвто и да е начин на шум, нарушаващ

*спокойствието в жилищните сгради, на **обществени и другите места**, в часовете:*

*- от 14.00 часа до 16.00 часа и от **22.00 часа до 07.00 часа** - в работни дни;*

*- от 14.00 часа до 16.00 часа и от **21.00 часа до 09.00 часа** - в почивни и празнични дни.*“

Едновременно с това от 01.01.2006 г. на територията на Република България е в сила **Закона за защита от шума в околната среда (ЗЗШОС)**, обн. ДВ, бр. 74/2005, чиято цел е създаване на здравословни условия на живот на населението и опазване на околната среда от шум. Законът, съгласно чл. 3, ал. 1, се прилага за *шума в околната среда*, на който хората са изложени в *урбанизираните територии*.

От приложното поле на ЗЗШОС са изключени шумовете, предизвикани при определени условия, сред които и шумовете, предизвикани от домашни дейности, от съседни в жилищни сгради, от събрания, митинги и манифестации (чл. 3, ал. 2).

След изключенията от приложното поле на закона, в чл. 3, ал. 5 ЗЗШОС делегира правомощие на общинския съвет да уредят с наредби по реда на ЗМСМА изискванията към шума, предизвикан *от домашни дейности и от съседни в жилищни сгради*.

С чл. 16а, ал. 2 ЗЗШОС, ДВ, бр. 60/2019, редакцията приложима към процесното деяние, се забранява се озвучаването от търговски обекти и на *открити площи* в зони и територии, предназначени за жилищно строителство, рекреационни зони и територии и зони със смесено предназначение за времето от *14,00 до 16,00 ч.* и от *23,00 до 8,00 ч.*, с изключение на териториите на религиозни храмове, железопътни гари, автогари, аерогари, морски гари и при използването на системи за предупреждение и оповестяване на населението при бедствия.

С чл. 16а, ал. 3 ЗЗШОС е въведена принципна забрана за озвучаването на открити площи в зони и територии, предназначени за жилищно строителство *от пътни транспортни средства*, с изключение на моторни превозни средства със специален режим на движение и в случаите, определени с наредба на съответния общински съвет.

В чл. 16а, ал. 6 ЗЗШОС е въведено допустимо изключение от забраната по ал. 2 (за озвучаване на открити площи в жилищни зони) *при провеждане на обществени мероприятия* на открито, като озвучаването на тези мероприятия се осъществява при условия и по ред, определени с наредбата по ал. 3.

Съгласно чл. 16б, ал. 1 ЗЗШОС *работното време* на търговските обекти по чл. 16, ал. 1 се регулира с наредба на съответния общински съвет.

От посочените текстове на чл. 3, ал. 5, чл. 16а, ал. 3 и ал. 5 и чл. 16б, ал. 1 ЗЗШОС

следва, че законът делегира правомощия на общинския съвет да приема правила, с които да регулира само следните обществени отношения, свързани с шума:

- от домашни дейности и от съседни в жилищни сгради;
- озвучаване от търговските обекти и на открити площи при провеждане на обществени мероприятия;
- озвучаване на открити площи, но само с източник на озвучаването от пътни транспортни средства;
- работното време на търговските обекти.

От горния анализ следва, че Общински съвет Л. не разполага с материалноправна компетентност да регулира обществените отношения свързани с ограничаване на вредното въздействие на шума извън горните хипотези.

С приемане на чл. 4, т. 1, предл. 4-то от Наредбата №1 общинският съвет е излязъл извън законовата делегация, установявайки фактически състав на нарушение, уреден в чл. 16а, ал. 2 ЗЗШОС, а именно описано е изпълнителното деяние „ползване на озвучителни уредби“, което се припокрива с „озвучаване“ по смисъла на легалната дефиниция на § 1, т. 22 ДР на закона - „излъчване на звук в околната среда, предаван чрез механични и електронни озвучителни средства и/или чрез гласово звукоизвличане и пеене“.

С чл. 4, т. 1 от Наредба №1 са въведени са допълнителни обективни условия за действие на забраната – „други места“ – всеобхватно понятие без легална дефиниция, което би включило предвид конкретното фактическо основание на нарушението и „откритите площи“, съгласно § 1, т. 25 ДР ЗЗШОС.

Времето действие на нормата на наредбата включва изцяло това, въведено с чл. 16а, ал. 2 ЗЗШОС 23:00 и 08:00 часа, като с наредбата е разширен часовия диапазон във вечерните и нощни часове, особено през почивни дни за времето от 21:00 до 09:00 часа. Законът забранява озвучаване в рамките на 9 астрономически часа през нощта, докато забраната на наредбата е с продължителност от 12 часа.

По тези съображения съдът прие, че посочената като нарушена норма на чл. 4, т. 1, предл. 4-то от Наредба №1 е нищожна, в следствие от който извод се налага да бъде отредено и действието ѝ.

В този смисъл са **Решение № 16039 от 31.12.2020 г. на ВАС** по адм. д. № 4401/2020 г., III о., докладчик съдията Светлана Борисова; **Решение № 11456 от 3.09.2020 г. на ВАС** по адм. д. № 10156/2019 г., III о., докладчик съдията Иван Раденков; **Решение № 531 от 15.01.2021 г. на ВАС** по адм. д. № 6699/2020 г., III о., докладчик съдията Румяна Лилова, постановени по реда на чл. 208 АПК при касационен контрол на съдебни решения на административни съдилища, с които е била прогласена нищожността на подобни разпоредби, приети от общински съвети.

Инцидентният (косвен) извод на настоящия решаващ съд за нищожност на чл. 4, т. 1, предл. 4-то от Наредба №1, посочена като нарушена норма в АУАН и НП, влече като последица незаконосъобразност на санкционния административен акт, тъй като същият няма своето легитимно законово основание.

Затова, въпреки категорично установеното деянието и неговото авторство, съставляващо нарушение на чл. 16а, ал. 2 ЗЗШОС, мотивиран от принципа на законността, съдът следва да отмени атакуваното НП като незаконосъобразно.

По разноските:

При този изход на делото и на основание чл. 63, ал. 3 ЗАНН (редакция ДВ, бр. 94 от 2019 г.) право на разноски има жалбоподателя и доказва реално сторен разход за адвокатско възнаграждение в размер 100.00 лева, които следва да бъдат заплатени от въззиваемата страна – Община Л..

Затова и на основание чл.63, ал. 1 ЗАНН, Луковитският районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление №77/01.10.2020 г., издадено от кмета на Община Л., с което на **К. А. В.** с ЕГН ***** от с. Ъ., обл. Л., ул. "О." №* за нарушение на чл. 4, т. 1, предл. 4-то от Наредба №1 за опазване на обществения ред на територията на Община Л. е наложена глоба в размер на **500.00 лева**.

ОСЪЖДА Община Л. с адрес гр. Л., ул. "В." № **, БУЛСТАТ ***** **ДА ЗАПЛАТИ** на жалбоподателя **К. А. В.** с ЕГН ***** от с. Ъ., обл. Л., ул. "О." №* сумата от **100.00** (сто) лева, представляваща съдебни разноски за адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд Ловеч в 14-дневен срок от деня на съобщението, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Луковит: _____